nieuwsbrief

Ulfts Mannenkoor Jaargang 2 **Nummer 50**

Om in deze bijzondere tijd effectief in contact te komen en blijven met de leden van het Ulfts Mannenkoor en De Vriendenkring, heeft het bestuur besloten de komende periode wekelijks een nieuwsbrief te maken en te versturen. In ieder geval per e-mail. Leden zonder email-adres krijgen de nieuwsbrief in een 'hard-copy' thuisbezorgd.
We denken met deze nieuwsbrief in ieder geval direct te kunnen inspelen op de actualiteit en u op de hoogte houden van nieuws, de laatste ontwikkelingen en 'lief en leed'. Veel leesplezier toegewenst!

De redactie

sinds 1957 ULFTS MANNENKOOR

Van de voorzitter

Nieuwsbrief nummer 50! We hadden liever een ander jubileum gevierd! Het 50ste concert van het Ulfts Mannenkoor onder leiding van Christo bijvoorbeeld. Of het 50ste nieuwe lid sinds 2010. Dit jubileum heeft daarom een beetje nare bijsmaak. Bedoeld als tijdelijke nieuwsbrief om 'in deze bijzondere tijd effectief in contact te komen en blijven met leden van het Ulfts Mannenkoor en de Vriendenkring'. Maar tegen alle verwachtingen al gedurende 50 weken…and still counting!

Ik wil eerst alle bestuursleden, bestuur van de Vriendenkring, medewerkers, schrijvers, fotografen, opmakers en bezorgers enorm bedanken voor hun bijdragen de afgelopen 50 weken. Het bleek een geoliede machine, waar de aanlevering van teksten en foto's en de interne logistiek feilloos opging in de wekelijkse digitale en fysieke bezorging. Alles loopt op rolletjes en het belangrijkste met 'warme aandacht'.

Voor deze jubileum-editie van de nieuwsbrief heb ik daarom de direct betrokkenen gevraagd, speciaal voor dit nummer een persoonlijk verhaal te schrijven. Dat hebben ze allemaal, zonder voorbehoud, gedaan. Dat heeft prachtige bijdragen en inkijkjes in het persoonlijke leven van de redactieleden opgeleverd. Ton Smilde blijkt zeebenen te hebben, Herman Nijhoff gaf les in het Montessori-onderwijs en Marlies schrijft ook liedteksten. Peter Gregoor beschrijft de logistiek rondom de wekelijkse nieuwsbrief en Ben Terwiel ziet de nieuwsbrief als een lichtpuntje aan het eind van de tunnel.

Christo heeft speciaal voor deze gelegenheid een muziekquiz gemaakt. Hij heeft 30 verschillende liedjes van vroeger samengesteld en ingespeeld met een totale duur van circa 30 minuten. De bedoeling is dat alle leden van het Ulfts Mannenkoor en de Vriendenkring die mee willen doen, deze liederen in de juiste volgorde, met de juiste titel en de uitvoerende artiest uitzoeken en opschrijven. De Vriendenkring heeft ook voor deze quiz weer zijn medewerking toegezegd en de volgende prijzen (VVV waardebonnen) beschikbaar gesteld: 1 x € 50,-, 2 x € 25,- en 5 x € 10,-. De diverse prijzen zijn beschikbaar voor de snelste en natuurlijk foutloze inzendingen. De quiz vindt u op de website van het Ulfts Mannenkoor: www.ulftsmannenkoor.nl. Veel succes en vooral veel plezier!

Tenslotte wil ik uiteraard ook de leden bedanken voor hun onvoorwaardelijke steun. In heel Nederland veroorzaakt Corona een ongekende terugval van ledenaantallen. Al langere tijd loopt het aantal koren langzaam maar zeker terug. Maar door Corona is de terugval fors toegenomen. Een verlies van ruim 14.000 aangesloten zangers is het eerste tastbare resultaat van de coronacrisis. Een heftig resultaat voor een sector die al een jaar letterlijk het zwijgen is opgelegd en een grote klap voor de individuele koren en dirigenten. Veel koren zijn nu veelal een jaar niet bij elkaar gekomen, online is onvoldoende een alternatief en het perspectief vanuit de overheid blijft uit. Er zijn daardoor al vele koren opgeheven, waardoor met de geliefde vrijetijdsbesteding van duizenden mensen ook belangrijke sociale vangnetten verloren gaan. Het Ulfts Mannenkoor had de afgelopen 50 weken nog geen enkele opzegging!! Een fantastische steun in de rug voor de vereniging en het bestuur. Een prestatie van formaat. Nog even volhouden en blijf gezond!

Ton Menke [voorzitter]

Lief en leed

Het kan zo maar eens gebeuren dat een lid van onze club (tijdelijk) niet meer aan de activiteiten kan deelnemen door ziekte, een blessure, een ander ongemak of zoals nu bijzondere omstandigheden.
Deze rubriek zorgt ervoor dat we aandacht hebben voor het wel en wee van onze leden.

Uiteraard wil het Ulfts Mannenkoor aan diegenen die dit overkomt via de rubriek "Lief en Leed" aandacht geven. Dat geldt niet alleen voor alle ingeschreven zangers maar ook voor de partners van leden, ereleden en weduwen.
Dus als je een gebeurtenis waarneemt in je omgeving geeft dit dan door aan de redactie van deze nieuwsbrief secretaris@ulftsmannenkoor.nl. Onder vermelding van “Lief en Leed”.

Ben Terwiel, voorzitter Vriendenstichting: Hoe een nieuwsbrief helpt om het lichtpuntje aan het eind van de tunnel te blijven zien!
Toen de bestuursvoorzitter de Vriendenstichting vroeg om een bijdrage te leveren aan de uitgave van de 50ste editie van de Nieuwsbrief in deze Covid-19 periode hebben we geen seconde getwijfeld om daaraan onze medewerking te geven. Vijftig opeenvolgende, wekelijkse publicaties realiseren van een nieuwsbrief dat is werkelijke een enorme prestatie.

Dat het gelukt is om gedurende zo’n lange periode het lezerspubliek te blijven boeien is mede te danken aan de grote waardering voor de uiteenlopende bijdragen van veel verschillende leden, voor de vele kleurrijke reportages en de boeiende reisverslagen maar, en niet in de laatste plaats, ook aan het opbeurende voorwoord van de voorzitter die in elke verlenging van elke Lock down maatregel steeds het lichtpuntje aan het eind van de tunnel bleef zien.

Het is echt heel bijzonder dat er bestuur en leden er samen in geslaagd zijn om elkaar in deze covid-19 periode te blijven stimuleren om toch vooral de moed erin te houden. De onderlinge sfeer is mede daardoor al die tijd bijzonder goed gebleven en er was steeds steun voor elkaar vooral ook op moeilijke momenten want die zijn er natuurlijk ook geweest in die lange periode. Ook naar buiten toe maakte die support en saamhorigheid indruk.

Wij, van de Vriendenstichting, hebben dat vooral gemerkt toen we bij onze donateurs-ondernemers om steun en medewerking verzochten voor de Grote Vriendenkring UMK Loterij die gedurende 20 weken is gevoerd. Alle donateurs-ondernemers die we in die periode hebben benaderd waren spontaan bereid mee te werken waarbij de extra reclamepagina en de fraaie handgemaakte pen uiteraard het wekelijkse toefje room op de taart bleek.

Het moet gezegd dat een van de meest omvangrijke en indrukwekkende bijdragen gedurende bijna al die weken is geleverd door Lies van Hal. Op ingenieuze wijze verwoordt zij wekelijks de meest hilarische avonturen van zangers en hun eega’s tijdens de vele geweldige optredens en tijdens de binnen- en buitenlandse reisjes. De dichterlijke wijze waarop zij al die gekkigheid en dat plezier verwoord - verbeeld is hier misschien zelfs een beter woord - is van uitzonderlijke klasse en verdient het om voor eeuwig in leder gebonden te worden. Ik hoop dat er ergens onder onze leden nog een aspirant uitgever zit die ook geïnspireerd is geraakt en deze koe bij de horens vat.

Het is nu maart 2021 en binnenkort zijn we naar verwachting allemaal aan de beurt om onze covid-19 vaccinatie te halen. Misschien zelfs zijn sommige van ons al intussen al gevaccineerd. In elk geval mogen we verwachten dat het aantal besmettingen en daarmee de risico's om samen te komen nu snel zal afnemen en dat we binnen enkele maanden allemaal weer bij elkaar kunnen komen om te oefenen, bij te praten en vooral weer eens een fantastisch optreden voor publiek te organiseren. Reken maar dat ons publiek er net zo hard naar uitkijkt als wij dat zelf doen.

Een woord van respect ook voor het bestuur en in het bijzonder voor voorzitter Ton Menke die al die vele weken een uitgebreid voorwoord bij elke nieuwsbrief schreef en dat is echt geen sinecure! Wekelijks legde hij ons allemaal geduldig uit dat het echt niet zo lang meer zou duren maar dat we toch nog even geduld moesten betonen voordat er weer op minder dan 3 meter geoefend zou kunnen worden of voordat we elkaar weer kunnen ontmoeten. Ik meen dat dankzij deze wekelijkse prestatie er een geweldige bijdrage door het bestuur is geleverd aan het behoud en de toekomst van het Ulfts Mannenkoor. Daarvoor ook onze dank!

Peter Gregoor schrijft naar aanleiding van de 50ste editie van de UMK-Nieuwsbrief het volgende:
Beste zangersvrienden, Deze week stuur ik u alweer nieuwsbrief nummer 50. Enerzijds een heugelijk feit, anderzijds ook een moment om bij stil te staan. Het drukt ons met de neus op de feiten dat we alweer een jaar in deze corona periode zitten. Ikzelf en ik denk ook u, hadden niet verwacht dat dit zo lang zou duren. En we zijn er nog niet. Een ding weet ik zeker, we zien er met ons allen naar uit om weer samen te mogen repeteren en weer fijne optredens mogen verzorgen.
Met een aantal zangers hebben we regelmatig kunnen repeteren voor ons geplande digitale kerstconcert, maar dan kwamen er weer nieuwe maatregelen waardoor repetities niet door mochten gaan. Plannen voor een digitaal nieuwjaarsconcert konden ook niet doorgaan. Nu hebben we al een aantal maanden niet kunnen repeteren. Ik mis dat heel erg en ik hoop van harte dat dit niet meer lang zal duren. Dan denk ik ook aan de zangers die vanaf het begin van de corona niet hebben kunnen repeteren. Persoonlijk heb ik mijn hoop gericht op het vaccinatieprogramma. Ik hoop dat dit ons weer meer ruimte en vrijheid zal geven.
Met onze nieuwsbrief hebben wij willen bereiken om de goede onderlinge band binnen het koor en met onze vriendenkring in stand te houden. Ook al kunnen we niet bij elkaar komen, middels de nieuwsbrief kunnen we elkaar op de hoogte houden van het wel en wee binnen ons koor. Gegeven de positieve reacties van onze zangers kan ik zeggen dat de nieuwsbrief een succes is. Met regelmaat ontvang ik complimenten van onze zangers, of zangers die mij bellen om te vragen waar de nieuwsbrief blijft. Ze zien er elke week naar uit.

Ik krijg de nieuwsbrief donderdags of vrijdags doorgemaild van onze voorzitter en dan ga ik ervoor zitten om deze vrijdagavond naar u te mailen. Eerst de nieuwsbrief doorlezen, een inleidende mail maken en dan versturen. Het is niet veel werk en ik doe het graag. Wetende dat dit door u allen wordt gewaardeerd.
Ik spreek mijn waardering uit voor de mensen die elke week of met grote regelmaat artikelen aan leveren. Onze voorzitter, Ton Menke, die elke nieuwsbrief weer opent met een actueel voorwoord. Altijd positief en motiverend. Ook al waren wij voornamelijk gebonden aan huis, wat hebben wij mooie reizen gemaakt met Ton Smilde. Prachtige verhalen en mooie foto's alsof het leek dat wij er zelf bij waren. Herman Nijhof die ons mee nam de natuur in en ons kennis liet maken met al het moois dat ons land te bieden heeft. Zo fijn dat Marlies van Hal ons wekelijks mee terug neemt naar onze jaarlijks feestavonden in het verleden. Elke feestavond keken we uit naar het optreden van Marlies en dan maar afwachten of wij aan de beurt kwamen. Met plezier kijken we terug op die tijd en dan komen alle mooie herinneringen weer naar boven. Ook fijn dat onze zangers af en toe een stukje schrijven en ons laten delen in wat hun bezig houdt. Ik hoop, zolang wij nog niet bij elkaar kunnen komen, wij voldoende inspiratie hebben en verhalen om door te kunnen gaan met onze nieuwsbrief.
Wat ik graag zou willen is meer input van al onze zangers voor de nieuwsbrief. Dat hoeven geen lange verhalen te zijn. Gewoon gedachten, ervaringen, belevenissen, enz. die u met ons wilt delen.
Blijf allen gezond en ik hoop tot gauw. **Peter**

Marian Hageman (ex-ladyspeaker UMK), Arnold en familie groeten u: Hallo allemaal, Hoe gaat het met jullie, hopelijk iedereen (nog steeds) gezond? Vorig jaar hebben jullie nog van mij gehoord toen ik in de nieuwsbrief van oktober 2020 vertelde dat ons 5e kleinkind, (ook tevens 5e kleindochter) Liza was geboren; 2e dochter van onze zoon Ralph en zijn vrouw Chantal.

Inmiddels zijn we 5 maanden verder, want na het heuglijke nieuws van deze geboorte kregen we in november onverwacht te maken met "corona" en kwamen we in een rollercoaster terecht.
Corona sloeg opeens van 3 kanten toe en hierbij is mijn vader eind november 2021 overleden.
Behalve dat we veel vrienden en kennissen aan kanker en andere ziektes hebben verloren afgelopen jaar, beseffen wij terdege dat wij er in verhouding tot anderen nog goed uitgekomen zijn tot op heden en alleen maar 2x in contact-quarantaine moesten. Ook zijn wij hierdoor een paar keer door "de teststraat" geweest, met gelukkig iedere keer een negatieve uitslag.

Maar ook hier in Zevenaar is het al niet veel anders dan bij jullie in Ulft e.o. en hebben we te maken met veel dingen die nog steeds niet kunnen en mogen. Vooral het zingen in mijn 2 koren mis ik ontzettend, want zoals jullie weten hoort het zingen al sinds mijn 6e jaar bij mij

Maar wij hebben een mooi bericht...Arnold en ik gaan, als alles goed gaat, op of rond 01 september 2021 voor de 6e keer opa en oma worden (wat zijn we rijk met deze schatten!). Dochter Claudia en haar man Stefan zijn namelijk zwanger van hun vierde kindje, dus Diede, Pippa en Milli (zie foto) gaan er een broertje of een zusje bij krijgen. En aangezien ik nog steeds 2 hele dagen in de week bij hen oppas, wordt het een drukke tijd voor deze oma, maar ik zou het voor geen goud willen missen en ik denk dat vele opa's en oma's, die óók oppassen, dat zullen beamen. Ik word gewoon "Supergranny" 😉
Tot zover het nieuws vanuit Zevenaar. Tot na coronatijd, dan gaan we elkaar vast weer zien!
Blijf gezond, hou het veilig allemaal en besef dat je gezondheid écht je grootste goed is!

Lieve groeten! **Marian**

René Alofs wil ons in deze nieuwsbrief laten weten dat hij afgelopen donderdag aan zijn knie is geopereerd: Beste zangersvrienden, het bereiken van een hogere leeftijd gaat vaak ook gepaard met gezondheidsklachten. Gewrichtsslijtage of wel artrose is één van die klachten. Zo heb ik al jaren last van artrose in beide knieën. In 2014 was ik al toe aan een operatie, maar mentaal was ik er nog niet aan toe. Ondanks de hoop, dat de slijtage toch weer herstelt namen de klachten de laatste jaren alleen maar toe. In september heeft mij dit doen besluiten om opnieuw de orthopeed te bezoeken. Foto's wezen al snel uit dat ik niet meer zou ontkomen aan een operatie. Vanaf november stond ik op de wachtlijst voor een volledige knieprothese in mijn linkerknie. Covid-19 heeft ervoor gezorgd, dat het wachten enige tijd heeft geduurd, maar donderdag 4 maart is de operatie uitgevoerd. Nu werken aan het herstel zodat ik weer snel op de been ben.

Voor ons allen zou het fijn zijn, dat binnenkort de repetities weer opgepakt kunnen worden en wens jullie al vast veel zangplezier. Ik hoop, daar weer snel bij aan te kunnen sluiten.

Groet René Alofs

Concert -en Activiteitenagenda

Concerten en aktiviteiten UMK 2020			
	2021		
Dinsdag 22 juni (optie)	Algemene Ledenvergadering	aanvang	19:30 uur
Zon. 10.10	Russisch Concert i.s.m. Balalaika Trio Trojka	aanvang	18.00 uur
	Stadttheater Emmerich	aanwezig	
		inzingen	
		opbouwen	
Vrijdag 29.10	Russisch Concert Bedburg-Hau	aanvang	19.00 uur
	St. Markus Kerk	aanwezig	
		inzingen	
Zondag 12-12	Kerstconcert i.s.m. blaasensemble		
	Stadttheater Emmerich	aanvang	20.00 uur
Zondag 19 -12	Kerstconcert i.s.m. Harmonie Ulft	aanvang	16.30 uur
	Petrus & Pauluskerk in Ulft	aanwezig	
		inzingen	
		opbouw	
	2022		
Vrijdag 29-04	Russisch concert – Bedburg-Hau	aanvang	19.00 uur
	St. Markus Kerk	aanwezig	
		inzingen	
		opbouw	

Op stap met de fotograaf

Door: Ton Smilde

TON SMILDE
Gepensioneerd
Geboren in Meppel op 28 april 1955
Weduwnaar, geen kinderen maar ik heb wel de mooiste poes van Doetinchem en ver daarbuiten.

Lagere school
Net als iedereen -na de kleuterschool- naar de lagere school. Voor mij was dat de Groen van Prinstererschool in Meppel. Lekker dichtbij. Het was voor mij maar een dikke 10 minuten lopen.
Ik denk dat ik op de onderstaande foto een jaar of 8 was, derde klas, de dame in het midden was juffrouw van der Zee. Voor aanvang van de les schoonschrijven, controleerde zij van iedereen de nagels en keek ze achter je oren. Wie volgens haar de schoonste nagels en oren had mocht vooraf aan de les schoonschrijven de inktpotjes -in het midden van de houten- bankjes bijvullen. Het schoonschrijven gebeurde n.l. met een kroontjespen.
Ik heb slechts 1 keer de potjes mogen vullen. De juf had zo haar eigen favorieten waarvan de meeste de meisjes waren. De lagere school was leuk en op de vraag in de zesde klas wat ik wilde worden was mijn antwoord kort; zeeman. Dat hadden ze nog nooit eerder meegemaakt.

Zeevaartschool 1967-1970
In 1967 was ik de eerste op deze school die te maken kreeg met de Mammoetwet. Dat betekende destijds dat de opleiding met een jaar verlengd werd. De zeevaartschool, Oranje Nassau te Delfzijl, was een intern gebeuren. Mijn ouders hadden het goed maar moesten net als zovelen in die tijd, op de centen letten. Om de reiskosten te besparen ging ik in de weekenden logeren bij mijn oom en tante in Groningen en om de veertien dagen ging ik met de trein in het weekend naar huis.
De zeevaartschool was leuk, maar ook hard. Wij hadden zgn. bootslui die overdag en 's nachts alles in de gaten hielden en zij waren niet te beroerd om af en toe eens een flinke tik uit te delen, als je iets deed wat hen niet aanstond. Slapen deed je op grote slaapzalen. Stapelbedden; blokken van 2 keer 6 en 2 hoog. De afscheiding tussen de bedden en de kop en het voeteinde was van spiraalgaas.
Overdag liepen wij in blauwe werkkleding en bij het "passagieren", het uitgaan, was het zwarte tenue met baret verplicht.

Na de opleiding ben ik gaan varen op de kustvaart. Nog geen 16 jaar; mijn vader moest de handtekening zetten op het monsterboekje. (Elke zeevarende moet een monsterboekje hebben. Hierin staan gegevens over werkervaring en opleidingen).
Ik heb een jaar of drie gevaren, toen had ik het wel gezien. Bij een windkracht van minstens 14 Beaufort ben ik bijna verzopen in de Golf van Biskaje.
TBC aan boord gehad, bij een van de opvarende Spanjaarden. Gelukkig bleek na testen dat alleen hij het had opgelopen. Een aanvaring gehad met een mammoettanker voor de Franse kust waarbij de dronken kapitein het schip liet vastlopen op de rosten in Oostzee. In het dok in Stockholm konden we pas zien hoe groot de schade was. Een scheur van een meter of 7 plus een gat van 1 bij 2 meter. De hele bemanning werd toen door de reder van boord gehaald en op zijn kosten naar Nederland gevlogen. De kapitein is later voor de Groene Tafel (scheepvaart rechtbank) zwaar veroordeeld.
Maar natuurlijk was het ook leuk. Ik ben ondertussen wel overal geweest in elk land dat in Europa aan de kust ligt.
In de zomer voeren we vooral met zout uit Delfzijl naar Zweden of Finland, met hout weer terug.
Als de havens dichtgevroren zaten voeren we veel in en naar het zuiden. In Frankrijk graan halen of kolen naar Rotterdam brengen, daar oud ijzer laden voor Spanje en met sinaasappels weer terug.
Ook brachten we veel een soort klei naar Engeland en Ierland, als ik het mij goed herinner was dit voor de serviesfabrieken.
Al met al een hele ervaring voor een 15-16-17-jarige en het was mooi geweest.

Terug aan de wal ben ik CO2 lasser geworden bij de Scania fabrieken in Meppel. De cabines van de vrachtwagen werden daar gemaakt. Op zich geen verkeerd werk maar om dat werk 40 jaar te blijven doen had ik geen zin in. Toen ik verkering kreeg met mijn latere vrouw Wilma kwam haar vader met het idee om bij de Luchtmacht te gaan solliciteren. Bonnetje van de Troskompas ingevuld en een paar weken later kwam er iemand van werving bij ons thuis. Op mijn vraag wat ik allemaal kon worden kwam er een hele lijst, ik zal er een paar noemen; bewaking, chauffeur zwaar transport, rij-instructeur, een aantal technische functies en brandweerman. Ja, dat laatste was mijn keus.
In 1975 ben ik bij de Luchtmacht gekomen. Na mijn opleiding werd ik als brandweerman op de vliegbasis Twenthe geplaatst. In al die jaren heb ik maar weinig hoeven te blussen, als er gevlogen werd stonden we altijd met een brandweerauto langs de startbaan, preventief als er wat gebeurde was je er dichtbij. 2 en half uur aan de baan en dan 2 en half uur in de kazerne. Avonds en s 'nachts en in de weekenden was de kazerne ook bezet altijd een ploeg van 6 man. Tijd genoeg om wat extra's te doen.
Na een aantal jaren werd ik excellerend (excellerend werd je als je meer deed dan dat van je gevraagd werd) en mocht naar de kaderschool in Schaarbergen Daar heb ik mijn mavo papiertje in 9 maanden gehaald. Dat was leren en nog eens leren, 9 maanden lang blokken tot s 'avonds laat en in de weekenden. Bij de brandweer blijven was geen optie, maar door mijn zeevaart achtergrond (navigatie was een hoofdvak op de zeevaartschool) kon op de vliegbasis Volkel aan het werk op de navigatie afdeling, iets wat ik heel graag wou. Dit vak ben ik blijven doen en ben later afdelingshoofd van een vliegsquadron geworden. Heel andere koek dus. Op uitzending voor de luchtmacht ben ik ook een aantal keren geweest. Zoals naar Bosnië voor 6 maanden en een keer 3 maanden. Ook heb ik in Afghanistan gezeten; een dikke 6 maanden op het vliegveld van Kabul. Hieronder op de foto, het 2de hek, was mijn werkplek versiert met ballonnen en vlaggetjes; in Afghanistan werd ik 50 jaar. Ver van huis maar toch een leuke dag. Complimenten aan mijn collega's, wat er mogelijk was, hadden ze geregeld.

De laatste 4 en half jaar voordat ik met FLO (Functioneel Leeftijd Ontslag) ging, heb ik in Amerika gezeten. Eerst in de Staat Ohio en later in Arizona. Voor wie het niet weet, de opleiding van F-16 piloten is in Amerika. Voor Nederlanders was deze eerst op de vliegbasis Volkel maar om niet boven de toegestane geluidsnormen uit te komen, werd mede daarom een samenwerking met de Amerikaanse Luchtmacht aangegaan. Er zaten daar Nederlandse en Amerikaanse instructeurs. De mooiste periode van mijn diensttijd, zou zo weer terug willen. Na 36 jaar bij Defensie moest ik vanwege mijn leeftijd de Luchtmacht verlaten. Nooit spijt gehad ik heb er een prachtige tijd gehad.
Wat u wellicht niet weet is dat ik zelf veel heb gebiljart en daarnaast ben ik zeer actief in de biljartwereld geweest.
Jaren teamcaptain geweest van een professioneel biljart team en ik ben zelfs diverse keren Nederlands kampioen geworden en zelfs 1 keer Europees kampioen. Allemaal in de discipline driebanden op de grote biljarttafel. Ook qua organisatie heb ik op het hoogste niveau gewerkt. 16 keer medewerking verleend aan de Masters -het kampioenschap van Nederland- en aan het wereldkampioenschappen. Tientallen keren in de organisatie gezeten van diverse grote toernooien en samen met Christ van der Smissen in de Biljart Academie gezeten voor het opleiden van Nederlandse toptalenten. Tot slot; ik ben 14 jaar voorzitter geweest van een grote biljartvereniging in Heeswijk-Dinther, -ver over de honderd leden-, waar ik bij mijn afscheid tot erelid ben benoemd.
Op de onderstaande foto: prijsuitreiking in Porto, Europees kampioen.

Fotografie.
Ik heb bijna mij hele leven een cameraatje meegesleept. In het begin een Zenith camera daarna een kleine compact van Ricoh, later een wat professioneler Minolta. Allemaal met de bekende filmrolletjes, 36 opnames en 200 ASA. Als we op vakantie waren geweest vroeg mijn vrouw of ik alstublieft niet alles in een keer wilde laten ontwikkelen zoveel foto’s maakte ik toen die tijd al. Gelukkig is het nu allemaal digitaal, dat scheelt heel veel aan ontwikkelkosten en je kunt gelijk zien wat je gemaakt hebt. Daarvoor was het maar afwachten hoe het uitpakte. De laatste 20 jaar fotografeer ik veel biljarters. Ik mag wel zeggen dat ik in Nederland het grootste archief aan biljarterspelers heb. Overal op de wereld heb ik ze op de plaat gezet. Het verste weg was Zuid-Korea en twee keer in Amerika, verder erg veel in heel Europa. Bijna altijd word ik tegenwoordig uitgenodigd door de organisatie. Zij betalen mijn reis- en verblijf-kosten en ik maak foto’s voor en

namens hen. Verdien daar niets aan, maar ik kan op die manier wel lekker een weekje weg. Als ik het zelf allemaal moest betalen zou dat nooit mogelijk zijn geweest.

Als het virus het toelaat zit ik aan het eind van dit jaar in Bordeaux. Daarnaast zijn er dit jaar twee wereldkampioenschappen in Nederland waar ik natuurlijk ook mooi naar toe mag. U heeft ondertussen in de nieuwsbrieven wel kunnen zien dat ik er regelmatig met mijn camera er op uit trek. Lekker de natuur in, rondslenteren in leuke dorpjes om bezienswaardigheden op de plaat te zetten. Zou nog graag eens een keer naar Cuba willen of naar een oerwoud in Costa Rica of Nicaragua. Lijkt me prachtig om daar een paar weken te rondlopen en foto's te maken. Wie weet komt dat er nog een keer van.

9 jaar ben ik alweer fotograaf van het UMK. De eerste foto's die ik gemaakt heb, was toen de UMK-ers aan het oefenen waren voor het grote concert in de Londense Royal Albert Hall in 2012.
Wat mij betreft blijf ik nog wel een tijdje bij deze leuke club of ik moet de staatslotterij winnen, dan ben ik vertrokken en als u het verhaal goed gelezen hebt, weet u wel waarnaartoe.
Laten we hopen dat we met zijn allen het virus een beetje snel onder controle zullen krijgen. Daarna zouden we weer kunnen optreden. Ik zal jullie daarbij graag weer op de gevoelige plaat gaan vastleggen….

Ton

Spitten in het verleden… revisited

Door: Marlies van Hal

Hallo, beste mensen. In verband met de 50ste Nieuwsbrief van UMK, heeft Ton mij gevraagd, om me aan jullie voor te stellen, met een foto, een verhaaltje en een stukje, waarvan ik zelf vind, dat het het leukste is, wat ik ooit geschreven heb.

De meeste zangers kennen mij wel, maar voor de nieuwe mensen zal ik dat gaan doen. Ik ben Marlies van Hal. Mijn man Jan was lid van het UMK van 1964 tot 2016, het jaar waarin hij overleden is. Jan is 30 jaar bestuurslid van het koor geweest, jarenlang als secretaris en later nog menige jaren als PR man. Ikzelf was 16 jaar en na een korte onderbreking nog weer 2 jaar presentatrice van het koor. Omdat bij ons thuis in al die jaren de telefoontjes van de zangers, het bestuur en potentiële klanten binnenkwamen, en ik die telefoontjes overdag aannam, in de tijd, dat Jan nog werkte, maakte ik soms de gekste dingen mee.

Ook bij de concerten was ik altijd aanwezig. De busritten naar die concerten en vooral concertreizen leverden meestal genoeg stof om verhalen te schrijven. Als Jan dinsdag 's avonds van de repetities thuiskwam hoorde ik ook van alles. Op een gegeven moment heb ik overal aantekeningen van gemaakt en circa 25 jaar voordrachten op rijm gezet in het Ulfts dialect, waarin alle wederwaardigheden van het koor van het afgelopen jaar ter sprake kwamen. Die heb ik dan tijdens de jaarlijkse feestavond, later de feestmiddag voorgedragen. Die voordrachten heb ik bewaard, en toen Ton mij verleden jaar vroeg, of ik een bijdrage wilde leveren aan de Nieuwsbrief van het koor, kwamen al die rijmpjes weer van pas, om nog eens lekker oude koeien uit de sloot te halen.

Wat ik zelf het leukste vind, wat ik geschreven heb, is weer heel iets anders. Jan was ook lid van'de Strangzangers', een kleiner koor, dat veel bestaande liederen zong en zingt met een nieuwe tekst in het Ulfts dialect. Tien jaar geleden hoorden en zagen we op TV de 'Bläck Föss', een Band uit Keulen, die voor hun veertigjarig bestaan een leuk lied gecomponeerd hadden in het Keulse dialect. Jan vroeg mij of ik hier geen tekst op kon maken in het Ulfts dialect voor de Strangzangers. Dat heb ik gedaan, en dit is het resultaat:

Hier duut ut zeer, en daor duut ut zeer
Wet i-j nog veur vieftig jaor
Wi-j spölden toen nog heel wat klaor
Wi-j hadden hos niks
Wazzen nogal beklop
Deerntjes, muziek en nog heur op de kop

En hoe is 't now?
Refrein:
Hier duut ut zeer, en daor duut ut zeer
Alles wat mooi is, dat mag now niet meer
Hier duut ut zeer, en daor duut ut zeer
Alles wat goed dut, dat ku-j now niet meer

Wi-j wazzen nog jong en hadden plezier
Wi-j wazzen niet bang veur 'n emmer vol bier
De but deien gin pien, en wi-j trokken van leer
Gin centje te makken, maor niemand had meer

En hoe is 't now?
Refrein
Wi-j hadden gin bril,en wi-j kenden gin jicht
Wi-j wazzen nog lenig, ut brein dei zin plicht
Ut köntje was heit, de rug lekker warm
In bed ha-j geen kroek, moar 'n deerntje in den arm

En hoe is ut now?
Refrein
Gin vleis en gin bier, patat of kroket
Gin botter, gin bloedwos, 't is allemaol te vet
Bloeddruk, dementie, cholesterol
Wi-j aeten ied're marge un paracetamol

Want?
Refrein
Hier duut ut zeer, en daor duut ut zeer
Soms denk i-j bi-j ow eigen, ik trek ut niet meer
Maor laot ons maor bli-j zun, want zonder dat zeer
Zol alles veurbi-j zun, want dan bu-j der niet meer
Refrein

Omdat ik inmiddels een leeftijd heb bereikt, waar ik me in een hele boel dingen uit dit liedje herken, ga ik het steeds meer waarderen. Ik wens het UMK het allerbeste, en hoop dat jullie gauw weer kunnen repeteren en concerten geven in binnen- en buitenland.

Marlies.

Volgende waek geet 't wieder.....

Sentimental journey

In deze rubriek elke week een foto 'Uit de Oude Doos'. Ton Smilde spit elke week z'n archief door op zoek naar mooie foto's uit voorbije jaren.

16 december 2017: **Kerstconcert Stadttheater Emmerich**

Circle of Life

Door: Herman Nijhof

Gefeliciteerd met de 50ste uitgave van de nieuwsbrief van het UMK. En ik mag een stukje over mezelf schrijven. Deze nieuwsbrief was bedoeld om als zangers in de intelligente lockdown, ophokperiode, contact met elkaar te houden, totdat het Outbreak Management Team, verdikkie, weer een Engels woord, weer groen licht om te zingen zal geven. Helaas contacten kunnen we niet leggen, omdat de wet op privacy, weer Engels, ons dit belemmert. Zelfs de voorzitter, die me wilde bellen om een stukje te schrijven, moest mijn adres zoeken. Ik kan mijn naaste voorzanger niet bereiken en vele anderen met de simpele vraag: “Gaat het goed met je?” Kom op, geef de ledenlijst en bel of mail elkaar in deze langdurige coronasleur periode.

Een tweede opmerking moet me van het hart. Ooit een katholiek koor. Het wordt tijd dat het liedrepetoire aangepast wordt en we ook gaan zingen in gebouwen van ander levensovertuigingen. Ik ben voor cultuur maar die verschraalt onze wereld geweldig als we de jeugd er niet meer bij betrekken. Muziek, musea, theater, bibliotheek enz. Verheffing van het volk. We ons niet meer presenteren en handelen namens bestuur, dirigent en koorleden, maar als het UMK en als eenheid naar buiten treden.

Ton Menke vroeg of ik iets over mezelf wilde vertellen, een soort CV met een foto. CV? Latijn of in het plat: “Vertel eens wie bunt. Woar kom ie vandan?”

Daar gaat ie dan. 23 januari 1944 word ik geboren in het dorp Haaksbergen. 77 jaar. Mijn vader heette Willem en was monteur bankwerker bij O en K schakelmateriaal van gietijzer en bakeliet. Hij bouwde bijvoorbeeld onontplofbare schakelkasten voor Limburgse mijnen. Hij was lid van de vakbond FNV en betaalde per maand aan de deur en kreeg een zegel. Mijn moeder heette Jantje. Zij was intelligent en sloeg op de lagere school een klas over. Maar ze moest als dienstmeisje dienen bij een bekende dokter in Boekelo. Haaksbergen was toen een vooral een textieldorp. Het merendeel van de bevolking was katholiek en de rest was protestant. En daar zat het geld. Mijn moeder had moeite met de scheiding tussen de twee geloofsrichtingen en had gehoopt dat dit na de oorlog zou verdwijnen. Goede Vrijdag was een katholiek vrije dag in ons dorp en dan ging ik met mijn vader de tuin omspitten bij een oom in Hengelo. Hij moest niets hebben van de kerk.

Toch ging ik graag naar de zondagsschool en genoot van de prachtig vertelde bijbelse verhalen. Vergeet niet er was toen nog geen tv. Ik heb me nooit laten aannemen, want dan moest ik beloven dat deze ene kerk de enige ware was!

Ik ben de oudste. Na mij kwamen nog drie broers met de leeftijd-afstand 2, 4, 6. De jongste is dus twaalf jaar jonger. Elke keer dat er weer een kindje kwam, moest ik naar een tante. Toen ik 7 was, moest ik zwemles volgen in bad Boekelo, de zee op de heide in het zoute golfslagbad. 's Morgens vroeg rond zeven uur op de fiets 7 km heen en terug voor schooltijd. Dit omdat mijn moeder in haar jeugd een jonge man had zien verdrinken. Mijn moeder wilde graag dat ik naar de HBS ging, dus bijles. Maar het hoofd van de school was voor de elite en mijn ouders konden me bijna niet begeleiden. Dus ULO. In die tijd werd ik een padvinder. Dit buitenwerk sprak me aan. In deze openbare troep Han Jordaan (gedropte verzetsheld) speelden kinderen van directeuren van textielfabrieken, middenstanders en arbeiders en diverse geloven (Joodse, hervormd, humanist en gereformeerd) het padvindersspel.

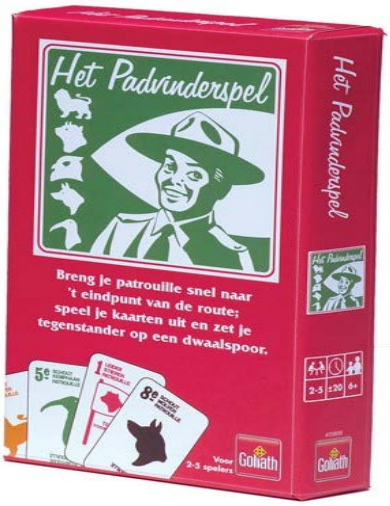

We waren veel in de natuur. Veel geleerd, dankzij een begeesterende leiding. Samen gingen we met kracht, kunde en kennis een nieuwe uitdaging/ervaring aan. Op 18-19 jarige leeftijd was ik vaandrig en ging samen met mijn jeugdvriend met de troep, 15 jongens, zonder een volwassene op kamp in Ahaus Duitsland. Wat een vertrouwen!

In die tijd ging ik naar de openbare kweekschool voor onderwijzers in Hengelo. Elke dag, ook zaterdag, op de fiets 15 km op en neer zonder versnelling door weer en wind. Mijn ouders kregen een bescheiden studiebeurs van de provincie en iedereen thuis hielp met kranten, portefeuilles en folders rondbrengen om rond te komen. Zo kon je van een dubbeltje een kwartje worden. Verdiende in de vakantie bij O en K wat geld en mocht bij mooi weer op het nieuwe openluchtbad in Haaksbergen voor badmeester spelen, want ik kon goed zwemmen en had het insigne "reddend zwemmen" gehaald. De meeste jongens om mij heen scharrelden in die tijd. Hier had ik geen tijd voor, maar door mijn even oude nicht werd ik gekoppeld. Zij woonde midden op vliegveld Twente. En in die tijd was ik sergeant-instructeur bij de luchtmacht in Breda, Gilze-Rijen en later in Nijmegen. Prima tijd gehad. Na 22 maand dienst trouwden we en kregen een flat in Enschede. Ik had een baan gekregen op de Montessorischool. De enige in Oost-Nederland. Zo gemakkelijk ging dat toen. Helaas nu niet, ofschoon we met z'n allen veel rijker zijn. We trouwden vanaf vliegbasis Twente en twee Starfighters vlogen als groet boven de trouwauto op weg naar het kerkje in Lonneker. We kregen een "brintagezin", zoals het hoort eerst een jongen dan een meisje. Volgde de Montessori-opleiding gedurende twee jaar in Utrecht en haalde de lagere akte handenarbeid. Werd jong hoofd van de school en was bezig in de Montessoriwereld.

Zij, Maria Montessori, had zich bezig gehouden met onderwijs aan het lagere milieu in Italië en was voor “leer me het zelf.” Later volger van de pedagogen Vygotsky en Ausubel. Uitdagen naar het volgende leerdoel. Fietsschoolreizen van meerdere dagen, wadlopen, schooltuin opzetten, zelf speeltoestellen bouwen vond ik geweldig. We woonden weer een aantal jaren in Haaksbergen in een zogenaamde “Premie A woning.” Op school brandde ik af, ook door oorzaken thuis.

Nieuwe start in Doesburg op hele nieuwe school, dat een algemene buurtschool zou worden. Helaas de CDA-kant gooide roet in het eten. Dus openbaar en een oecumenisch. Tussen mijn vrouw en mij ging het niet goed. Scheiding! De twee kinderen kozen voor mij en ik voedde deze pubers minstens twee jaar alleen op en werd adjunct-directeur, totdat ik slechthorend begon te worden en van de Arboarts niet meer voor de klas mocht staan. Was betrokken bij het ontwikkelen van aardrijkskunde toetsen bij het Cito en was voorstander van duidelijke leerdoelen. Elk kind waarderen, er uit halen wat er in zat en op zijn inzet, kennis en kunde. Mijn “baas” was geen voorstander van “een dubbeltje kun je een kwartje worden,” ondanks dat hij in het plaatselijke bestuur van de PvdA zat. Intussen had ik mijn vrouw Ursula ontmoet. Zij was weduwe van drie kinderen. Zo werd ik vader voor vijf kinderen en vader van twee kinderen. Woonden een jaar samen in het huis in Doesburg. Mijn twee kinderen heb ik vaak naar hun moeder moeten sturen. We verhuisden naar een nieuwe woning in Doetinchem om zo allemaal met een frisse start te beginnen. Nu leef ik al 32 jaar met haar samen. We hebben 6 kleinkinderen en de discussie afkomst en opvoeding speelt in dit samengestelde gezin/familie geen rol. Mijn eigen kinderen noemen me papa en de andere drie noemen me Herman met een hoofdletter. Een van de kleinkinderen heeft als tweede naam Herman gekregen en allen zijn gek op oma en opa. Als iemand tegen een kind en mij zegt wat lijken jullie op elkaar, dan zeggen ze allemaal ja. Helaas wonen ze verspreid over Nederland; Beek(L), Amsterdam, Haarlem, Leiden en Enschede. Mijn oudste zoon wordt 10 maart 50!

Samen in Amerika met een camper rondgetrokken, Denemarken, Duitsland en Frankrijk. Ooit in Noorwegen en in Oostenrijk huttentochten gemaakt. En in de Russische metro van Moskou gezeten. De Egyptische koningsvallei bezocht. Regelmatig in het voorjaar naar Frankrijk geweest in buurt van Chartres om vriend pastoor Jan, ooit gepredikt in Centraal Afrika, te helpen verhuizen naar een nieuwe verlaten plattelandsparochie.

Als hobby ging ik de natuurgidsencursus van het IVN volgen en werd bestuurslid. Meer dan 30 jaar lid. In mijn “Bapo-dagen”, vrije dag als je ouder wordt op je werk, ging ik als vrijwilliger werken bij de gemeente op de afdeling Groen. Veel geleerd over ecologie en toen gebeurde er veel op het gebied van nieuwe natuur maken. Praatte mee onder andere over de ‘ecologische verbindingszone’ Oude IJssel bij het waterschap RijnIJssel. Hopelijk nu weer de 100.000 bomen. Samen met anderen gewerkt aan een boek “Erven rond Doetinchem.” Veel gesprekken gevoerd met diverse wethouders

die in de gemeente Doetinchem natuur en groen in hun portefeuille hebben; helaas veel beloften. Zo ben ik naast UMK betrokken bij het ontwikkelen van nieuwe natuur en ben een van de oprichters van de Stchting Buur maakt Natuur.

Ik voel me gelukkig, probeer dienstbaar te zijn en als er problemen zijn, blijf ik glimlachen en fluiten, zoals de padvinderswet me dat geleerd heeft.
Herman Nijhof

Leestip: **'Kansenatlas' van het Sociaal Economisch Onderzioeksbureau (SEO). Over ongelijkheid in ons land. Waar je opgroeit, is sterk bepalend voor je verdere ontwikkeling. Beleidsmakers: doe er wat mee! Al zo lang bekend.**

De Grote Ulfts Mannenkoor Muziekquiz

Door: Christo Guenov

Bestuur en lieve koorleden, Al 50 weken lang kijk ik elke vrijdagavond reikhalzend uit naar de nieuwe nieuwsbrief van UMK . Ik denk veel van jullie dat doen en dat geeft me gevoel van samenhorigheid. Dat maakt me blij en dat maakt me trots. Het is altijd belangrijk om een gevoel te hebben dat je erbij hoort, maar in deze tijden heeft het een extra betekenis.

50 weken lang, meer dan een jaar!) In die tijd hebben we elkaar even kunnen zien, maar het zijn alle mooie foto's en verhalen die me wekelijks, in mijn gedachten, dichtbij jullie brengt. Ik realiseer me hoeveel werk het is om dat wekelijks voor elkaar te krijgen, daarom ben ik iedereen ontzettend dankbaar die bijdraagt om die nieuwsbrief uit te brengen.

Ter gelegenheid van de 50ste jubileum Nieuwsbrief heb ik voor jullie muziekquiz met liedjes van vroeger samengesteld. Ik heb 30 liedjes ingespeeld (het duurt circa 30 minuten) en de bedoeling is dat jullie de juiste titel, de uitvoerende artiest aangeven en dat alles ook nog in de juiste volgorde. Succes en veel plezier ermee !

Christo

Aanleveren kopij

We vroegen u in de vorige nieuwsbrieven ook een bijdrage of kopij aan te leveren. Als u nieuws hebt, een bericht of iets anders? Dat kan! Graag zelfs! Wij zorgen ervoor dat uw bijdrage zo snel mogelijk wordt geplaatst. Wie verrast ons de aankomende week met een bijdrage voor de nieuwsbrief? Zoals waarschijnlijk bekend kunt u uw bijdrage(n) mailen naar secretaris@ulftsmannenkoor.nl

Tenslotte

Het bestuur van het Ulfts Mannenkoor hoopt u met deze nieuwsbrief voorlopig voldoende te hebben ingelicht. Mocht u nog vragen, opmerkingen, suggesties of ideeen hebben, of wilt u een stukje schrijven en/of kopij aanleveren, dan kunt u te allen tijde telefonisch contact met een bestuurslid opnemen. U kunt ook mailen naar secretaris@ulftsmannenkoor.nl.

De redactie